

Baránszky László

MÉG HA OSIRISSZÉ

még ha osirisszé válnék se tudnálak itt hagyni soha
 bepólyázva rosszul csomózott visszacsomózott szalagokkal
 kocognék utánad valamelyik supermercatón valahol firenzé
 ben vagy párisban vagy budapesten vagy valahol ahol éppen len
 ni szoktál csak soha nem az ágyadban mert te onnan rend
 szerint hatalmas mondhatnám kozmikus sétákra indulsz és
 ez nyilvánvaló merthogy hiányod konkrét alakját mintegy
 bronzba lehetne önteni

béfilmek szövege *hogyan osirisszé*
változnék se hagynálak ésatöbbi [persze hogy nem] lenne bár
 fölöttem egy egész piramis kamrába vezető folyosók lecsap
 dázva mert tetememmel még így is időnként lelécelnek a tol
 vajok alig tudok tőlük egy-egy országút vagy dűlőút melletti
 árokba ledekkolni a döntő pillanatban

fölöttem húznak el
 páncélososzlopok kivégzőosztagok
 füstbe menő tervek tér
 képeit tetoválgatja kipreparált bőrömrre az eső kémiai paszta
 ez

még ha osirisszé mondogatom és meg tudom ízlelni a saját
 nyelvemet

egyszóval a supermercatón ügyetlenkedem ott ahonnan
 a fagyasztott faldokat hoztam sült csirke helyett amikor
 beteg voltál és venerando venerandinál laktunk és huiék is
 beköltöztek és jelenléted az egész városban érezhető volt
majd ha osirisszé változom a folytatás gondolom következik